

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 17 april 2009

Nr 234—239

INNEHÅLL

Nr		Sidan
234	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om godkännande av fordon	2957
235	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om uppgifterna i fordonstrafikregistret	2970
236	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om registrering av fordon	2972
237	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik	2974
238	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om bortskaffande av animaliska biprodukter på avlägsna områden och bortskaffande av döda sällskapsdjur	2975
239	Inrikesministeriets förordning om placering och underhåll av brandvarnare	2979

Nr 234

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om godkännande av fordon

Given i Helsingfors den 8 april 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 19 december 2002 om godkännande av fordon (1244/2002) 1 och 2 §, rubriken för 2 kap., 3, 5—8, 9 a, 10—15, 17—21 och 21 a §, 21 b § 1 mom., 22 § och 26 § 1 mom., av dem 1, 2, 7, 15 och 17 § sådana de lyder i förordning 16/2008, 3 och 10 § sådana de lyder delvis ändrade i sistnämnda förordning, 5 och 19 § sådana de lyder delvis ändrade i förordning 894/2007, 6 § sådan den lyder i nämnda förordningar 894/2007 och 16/2008, 9 a § sådan den lyder i förordning 1119/2003 och i nämnda förordning 894/2007, 20 § sådan den lyder i förordning 1180/2006 och i nämnda förordning 894/2007, 21 § sådan den lyder i förordning 112/2008, 21 a § sådan den lyder i nämnda förordning 1119/2003 och 21 b § 1 mom. sådant det lyder i nämnda förordning 112/2008, samt *fogas* till förordningen nya 13 a—13 c, 16 a och 16 b §, före 17 § en ny rubrik för 2 a kap. samt till förordningen en ny 18 a § och ett nytt 2 b kap. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller typgodkännande och enskilt godkännande av sådana fordon, trafiktraktorer, motorredskap och terrängfordon i kategori M, N, O, L, C och R samt system, komponenter, separata tekniska

enheter och utrustning i dessa som avses i fordonslagen (1090/2002), samt registrerings-, kopplings- och ändringsbesiktning av fordon samt påvisande av överensstämmelse med kraven vid typgodkännande, enskilt godkännande och besiktning.

2. Denna förordning gäller dock inte EG-typgodkännande av traktorer.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG, (32007L0046); EGT nr L 263, 9.10.2007, s. 1

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *system* ett fordons apparatur, såsom bromsar eller avgasreningssystem eller inredningsdetaljer, som utgör en väsentlig del av fordonet och som i allmänhet inte kan lösgöras i separata komponenter,

b) *komponent* en anordning avsedd som en del av ett fordon, såsom en strålkastare, vilken kan lösgöras eller installeras i fordonet och typgodkännas särskilt,

c) *separat teknisk enhet* en anordning avsedd som en del av ett fordon, såsom underkörningsskydd, vilken hänförs till en viss fordonstyp och kan typgodkännas särskilt eller som en del av den aktuella fordonstypen, samt en från fordonet fristående anordning som används i trafik, såsom skyddshjälm eller skyddsanordning för barn,

d) *EG-typgodkännande* typgodkännande enligt Europeiska gemenskapens rättsakter om typgodkännande av fordon och av system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa; typgodkännande av hela fordon baserar sig på följande direktiv, nedan *typgodkännandedirektiven*:

1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, nedan *ramdirektivet för bilar och släpvagnar*,

2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG, nedan *direktivet om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon*,

3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG, nedan *direktivet om typgodkännande av traktorer*,

e) *EG-typgodkännande av små serier* EG-typgodkännanden som i enlighet med de EU-

rättsakter som nämns i a punkten underpunkterna 1 och 3 beviljas nya fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal,

f) *E-typgodkännande* typgodkännande enligt de reglementen, nedan *E-reglementen*, som fogats till överenskommelsen om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976, nedan *Genèveöverenskommelsen*),

g) *nationellt typgodkännande* typgodkännanden i Finland av fordon eller utrustning,

h) *nationellt typgodkännande av små serier* nationella typgodkännanden som i enlighet med typgodkännandedirektiven beviljas nya fordon av en typ som tillverkas i ett begränsat antal,

i) *typgodkännande av utrustning* ett förfarande genom vilket man på det sätt som avses i 35 § 3 mom. i fordonslagen typgodkänner en sådan anordning som är avsedd att vara en del av ett fordon, såsom dubbar, som saknar ett förfarande för EG- eller E-typgodkännande, men som kan beviljas nationellt typgodkännande,

j) *intyg över överensstämmelse* ett av innehavaren av ett EG-typgodkännande för fordon ifyllt intyg för ett enskilt fordon med sådana tekniska uppgifter som föreskrivs i typgodkännandedirektiven,

k) *typ fordon* (fordonstyp), komponenter, system, separata tekniska enheter eller utrustning som är likadana i fråga om sådana väsentliga delar som avses i typgodkännandedirektiven, de särdirektiv eller -förordning som utfärdats med stöd av dem eller nationell lagstiftning,

l) *typgodkännandemyndighet* Fordonsförvaltningscentralen,

m) *efterkontroll* besiktning som för ett fordon som underkänts i en besiktning ska förrättas inom en månad efter denna besiktning på samma besiktningställe där fordonet underkändes,

n) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

o) *typgodkännande* i flera steg ett sådant förfarande för godkännande av fordon som består av stegvis insamling av samtliga EG-typgodkännandeintyg för system, komponenter och separata tekniska enheter avseende

fordonet och som i slutskedet leder till typgodkännande av hela fordonet,

p) *typgodkännande* i ett steg förfarande för godkännande av hela fordonet i ett enda steg,

q) *kombinerat typgodkännande* förfarande för typgodkännande i flera steg genom vilket ett eller flera systemgodkännanden erhålls under slutskedet av godkännandet av hela fordonet, utan att EG-typgodkännandeintyg behövs utfärdas för dessa system,

r) *variant* fordon av samma typ som i fråga om vissa komponenter är likadana,

s) *version* fordon av samma typ och variant som i fråga om vissa komponenter är likadana,

t) *särdirektiv och särförordning* en EG-rättsakt som utfärdats om typgodkännande av ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet med stöd av direktivet om typgodkännande.

2 kap.

Typgodkännande av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter och utrustning

3 §

Ansökan om EG-typgodkännande

1. Till den ansökan om typgodkännande för ett fordon som tillverkaren ska lämna till typgodkännandemyndigheten ska fogas en teknisk information som innehåller de uppgifter som krävs enligt bilaga III till ramdirektivet för bilar och släpvagnar eller bilaga II till direktivet om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon, och typgodkännandeintyg i fråga om varje tillämpligt särdirektiv eller E-reglemente. Dessutom ska systemgodkännanden och godkännanden för separata tekniska enheter avseende varje särdirektiv ställas till typgodkännandemyndighetens förfogande fram till dess att godkännande har beviljats eller vägrats.

2. Om det vid typgodkännandet av ett fordon som omfattas av tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar inte föreligger några typgodkännandeintyg enligt något av de tillämpliga särdirektiven, ska med avvikelse från 1 mom. i de handlingar som bifogas ansökan ingå godkännandedoku-

ment som ska innehålla de uppgifter som krävs i bilaga I till ramdirektivet för bilar och släpvagnar på basis av de särdirektiv som beroende på fordonstyp anges i bilaga IV eller XI, samt, i tillämpliga fall, de uppgifter som föreskrivs i del II av bilaga III.

3. Vid etappvis typgodkännande ska följande information lämnas:

a) för första etappen för grundfordonet i dess aktuella konstruktionsfas tillämpliga delar av den tekniska information och av de intyg om typgodkännande som krävs för ett avslutat fordon,

b) för samtliga därpå följande etapper de delar av den tekniska informationen och av de intyg om typgodkännande som hänför sig till den aktuella konstruktionsfasen, samt de typgodkännandeintyg för det ej färdigbyggda fordonet som utfärdats för föregående etapper; dessutom ska tillverkaren lämna fullständiga upplysningar om de ändringar och kompletteringar han gjort på det ej färdigbyggda fordonet.

4. Till varje ansökan om typgodkännande av system, komponenter eller separata tekniska enheter som tillverkaren lämnar till typgodkännandemyndigheten ska fogas en teknisk information med det innehåll som anges i anmälningsblanketten i det tillämpliga särdirektivet.

5. En ansökan gällande EG-typgodkännande av fordon, system, komponent eller separat teknisk enhet får inlämnas till endast en medlemsstat. För varje typ som ska godkännas ska en separat ansökan inlämnas.

5 §

Ansökan om nationellt typgodkännande

1. En tillverkare som är sökande eller dennes representant ska till typgodkännandemyndigheten lämna in en ansökan samt en anmälningsblankett med samtliga nödvändiga bilagor.

2. Fordonets typ, variant, version, tekniska data, identifieringsuppgifter och huvudmått ska anmälas vid ansökan om nationellt typgodkännande. Till anmälan ska fogas

a) en måttsatt ritning av fordonet eller dess chassi, samt för ett fordon med tryckluftsbromsar ett bromsschema jämte förteckning över dess delar,

b) uppgifter ur sådana inhemska eller internationella godkännandeintyg eller testrapporter angående fordonets konstruktion och utrustning till vilka sökanden önskar hänvisa,

c) andra uppgifter och utredningar som typgodkännandemyndigheten anser nödvändiga för att påvisa att fordonet överensstämmer med de tekniska kraven.

3. Vid ansökan om nationellt typgodkännande kan krävas att sökanden visar upp

a) nödvändiga utredningar över vilka särskilda delar av fordonet som bör kontrolleras vid de periodiska besiktningarna och tekniska vägkontrollerna för att trygga fordonets trafiksäkerhet samt hur kontrollen ska utföras,

b) uppgifter om de i 8 § 3 och 4 mom. i statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik (1245/2002) avsedda värden för kontroll av avgasutsläpp som tillverkaren har meddelat,

c) uppgifter för mätning av buller under brukstiden, samt

d) uppgifter för kontroll av bromsar.

4. Typgodkännandemyndigheten får på ansökan tillåta att de utredningar och uppgifter som avses i 3 mom. ges inom en viss utsatt tid efter typgodkännandet.

6 §

Beviljande av typgodkännande

1. Vid nationellt typgodkännande

a) bestäms till vilken kategori och grupp fordonstypen hör,

b) konstateras fordonets identifieringsuppgifter, uppgifter om tillverkaren och tillverkarens representant, allmänna tekniska egenskaper hos fordonet, fordonets huvudmått, fordonets tekniskt tillåtna massa och egenmassa samt uppgifter om fordonets motor, kraftöverföring, hjulupphängning, styrning och bromsar, uppgifter om karosseri och kopplingsanordningar och särskilda uppgifter med avseende på bussar samt konstateras den släpvagnsmassa som tillverkaren garanterar för det färdigbyggda fordonet,

c) bestäms vid behov antalet sittplatser i förarhytten eller i ett färdigt för persontransport byggt karosseri, den i vägtrafik tillåtna totala massan och massan på axel samt släpvagnsmassan för det färdigbyggda fordonet, samt

d) undersöks om fordonstypen till sin konstruktion, sin utrustning och sina mått samt till övriga delar uppfyller kraven i bestämmelserna.

2. Av ett beslut som gäller nationellt typgodkännande av fordon ska framgå vilka versioner typgodkännandet gäller.

3. En typgodkännandemyndighet som anmäler ett beviljat, ändrat, vägrat och återkallat EG-typgodkännande, EG-typgodkännande av små serier, nationellt typgodkännande av små serier och enskilt godkännande till typgodkännandemyndigheterna i andra EES-stater och till Europeiska gemenskapernas kommission ska följa det förfarande som föreskrivs i typgodkännandedirektiven samt de sändirektiv och -förordning. När anmälan om beviljande, ändrande, vägrande och återkallande av E-typgodkännande görs till en typgodkännandemyndighet i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga ska det förfarande som föreskrivs enligt Genèveöverenskomsten och de reglementen som fogats till den följas.

7 §

Undantag vid nationellt typgodkännande

Typgodkännandemyndigheten kan när det gäller nationellt typgodkännande av fordon i särskilda fall medge smärre undantag från kraven enligt kommunikationsministeriets förordning om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning (1248/2002), kommunikationsministeriets förordning om två- och trehjuliga fordons samt fyrhjuliga konstruktion och utrustning (1250/2002) samt kommunikationsministeriets förordning om traktorers, motorredskaps, terrängfordons, till dem hörande släpvagnars samt släp-anordningars konstruktion och utrustning (274/2006).

8 §

Intyg över internationellt typgodkännande

1. För EG-typgodkännande som beviljats fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter ger typgodkännandemyndigheten den som ansöker om godkännande ett

sådant intyg över typgodkännande som anges i typgodkännandedirektiven eller i särdirektiven eller –förordningar.

2. För E-typgodkännande som beviljats system, komponenter eller separata tekniska enheter ger typgodkännandemyndigheten den som ansöker om godkännande ett sådant intyg över typgodkännande som anges i de reglementen som fogats till Genèveöverenskommelsen.

3. På förfarandet anmälan om typgodkännande för EG-typgodkända fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter samt om ändrat, återkallat och vägrat typgodkännande till godkännandemyndigheterna i andra EES-stater samt till Europeiska gemenskapernas kommission tillämpas vad som förutsätts i typgodkännandedirektiven eller särdirektiv eller -förordning.

4. På förfarandet anmälan om typgodkännande för E-typgodkända system, komponenter och separata tekniska enheter samt om ändrat, återkallat och vägrat typgodkännande till godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga ska tillämpas vad som förutsätts i Genèveöverenskommelsen och de reglementen som fogats till den.

9 a §

Registrering av typuppgifter

1. I fråga om fordon som i Finland beviljats nationellt typgodkännande antecknar typgodkännandemyndigheten i fordonstrafikregistret de tekniska data som avses i 14 § i statsrådets förordning om uppgifterna i fordonstrafikregistret (1116/2003) och de uppgifter om godkännande som avses i förordningens 15 § 1 mom. samt vid behov de beskattningsuppgifter som avses i förordningens 18 §. Dessutom antecknas de särskilda anvisningar för besiktningen samt uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över denna som avses i förordningens 19 § om dessa uppgifter finns tillgängliga.

2. I fråga om fordon som beviljats EG-typgodkännande antecknar typgodkännandemyndigheten i fordonstrafikregistret på ansökan av fordonets tillverkare som är etablerad i en EES-stat eller en representant för tillver-

karen som avses i 32 b § i fordonslagen de tekniska data som avses i 14 § i den förordning som nämns i 1 mom. och de uppgifter om godkännande som avses i förordningens 15 § 1 mom. samt vid behov de beskattningsuppgifter som avses i förordningens 18 § och de särskilda anvisningar för besiktningen samt uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över denna som avses i förordningens 19 §.

3. I fråga om fordon som beviljats nationellt typgodkännande för små serier i en annan EES-stat och som erkänts i Finland antecknar typgodkännandemyndigheten i fordonstrafikregistret på ansökan av fordonets tillverkare som är etablerad i en EES-stat eller en representant för tillverkaren som avses i 32 b § i fordonslagen eller fordonets importör de tekniska data som avses i 14 § i den förordning som nämns i 1 mom. och de uppgifter om godkännande som avses i förordningens 15 § 1 mom. samt vid behov de beskattningsuppgifter som avses i förordningens 18 §. Dessutom antecknas de särskilda anvisningar för besiktningen samt uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över denna som avses i förordningens 19 § om dessa uppgifter finns tillgängliga.

10 §

Ändring av EG-typgodkännande

1. Om typgodkännandemyndigheten finner att en ändring av ett EG-typgodkännande inte är av sådan natur att det befintliga intyget över EG-typgodkännande behöver ändras eller ett nytt intyg utfärdas, ska den underrätta tillverkaren om detta.

2. Om typgodkännandemyndigheten finner att en ändring av uppgifterna i anmälningsblanketten kräver nya kontroller eller tester, ska den underrätta tillverkaren om detta och som förutsättning för att EG-typgodkännandet ska förbli i kraft kräva att testerna och kontrollerna för typgodkännande med anledning av ändringarna utförs på nytt.

3. I ärenden som gäller revideringar, ändringar och utvidgningar av EG-typgodkännanden som beviljats i Finland tillämpas det förfarande som föreskrivs i rättsakten om typgodkännandet.

11 §

Ändring av E-typgodkännande

I ärenden som gäller ändringar och utvidgningar av E-typgodkännanden som beviljats i Finland ska Genèveöverenskommelsen och de reglementen som fogats till den tillämpas.

12 §

Ändring av nationellt typgodkännande

1. Den som ansöker om nationellt typgodkännande är skyldig att underrätta typgodkännandemyndigheten om ändringar som gäller de uppgifter som antecknats i det tekniska underlaget.

2. Den som ansöker om nationellt typgodkännande ska lämna in ansökan om ändring eller utvidgning av typgodkännande till typgodkännandemyndigheten.

3. Typgodkännandemyndigheten utfärdar vid behov ett ändrat typgodkännandeintyg över nationellt typgodkännande.

13 §

Intyg över nationellt typgodkännande av små serier

1. För ett nationellt typgodkännande av små serier i fråga om ett fordon som omfattas av tillämpningsområdet för ramdirektivet för bilar och släpvagnar ger typgodkännandemyndigheten den som ansöker om typgodkännande ett sådant typgodkännandeintyg som beskrivs i bilaga VI till det nämnda direktivet. Intyget numreras på det sätt som anges i bilaga VII till det nämnda direktivet.

2. Om alternativa krav till de krav som anges i bilaga IV och XI till ramdirektivet för bilar och släpvagnar tillämpas vid typgodkännande, ska dessa alternativa krav antecknas i typgodkännandeintyget.

13 a §

Kvantitativa begränsningar som tillämpas vid typgodkännande av små serier

Antalet fordon som årligen registreras i Finland och beviljats nationellt typgodkännande av små sener samt är av samma typ och tas i bruk första gången får sammanlagt uppgå till högst

- a) 75 fordon i kategori M₁,
- b) 250 fordon i kategori M₂ och M₃,
- c) 500 fordon i kategori N₁,
- d) 250 fordon i kategori N₂ och N₃,
- e) 500 fordon i kategori O₁ och O₂,
- f) 250 fordon i kategori O₃ och O₄,
- g) 25 fordon i kategori L.

13 b §

Erkännande av nationellt typgodkännande av små serier som beviljats i en annan medlemsstat

1. Efter att typgodkännandemyndigheten har fått en begäran från godkännandemyndigheten i en annan EES-stat om erkännande av ett sådant nationellt typgodkännande av små serier i fråga om fordon i kategori M, N eller O som denna stat har beviljat, ska typgodkännandemyndigheten inom 60 dagar meddela om typgodkännandets giltighet erkänns i Finland.

2. Efter att typgodkännandemyndigheten har fått en anmälan av godkännandemyndigheten i en annan EES-stat om ett sådant nationellt typgodkännande av små serier i fråga om ett fordon i kategori L som denna stat har beviljat, ska typgodkännandemyndigheten inom tre månader meddela om typgodkännandets giltighet erkänns i Finland.

3. På erkännande av sådant nationellt typgodkännande av små serier som beviljats i en annan medlemsstat och på anmälan om erkännande till godkännandemyndigheterna i andra EES-stater och kommissionen ska tillämpas kraven i typgodkännandedirektiven och de särdirektiv som utfärdats med stöd av dem.

4. Typgodkännandemyndigheten ska på sin webbplats publicera en lista över de nationella typgodkännanden av små serier som har beviljats i andra EES-stater och erkänts i Finland.

13 c §

Lämnande av uppgifter om nationellt typgodkännande av små serier som beviljats i Finland

1. Typgodkännandemyndigheten ska på begäran av tillverkaren sända en kopia av

typgodkännandeintyget, inklusive bilagor, till godkännandemyndigheterna i de andra EES-stater som tillverkaren har angett i syfte att få erkännande av andra EES-stater för ett nationellt typgodkännande av små serier som beviljats i Finland för ett fordon i kategori M, N eller O.

2. Typgodkännandemyndigheten ska inom en månad anmäla ett nationellt typgodkännande av små serier som beviljats fordon i kategori L, komponenter eller separata tekniska enheter till godkännandemyndigheterna i de andra EES-staterna.

3. Om ägaren till ett fordon i kategori M, N eller O som i Finland beviljats nationellt typgodkännande av små serier vill sälja, registrera eller ta i bruk fordonet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland, ska typgodkännandemyndigheten på ansökan ge fordonets ägare en kopia av typgodkännandeintyget och av det tekniska underlag som legat till grund för beviljande av godkännandet.

14 §

Intyg över överensstämmelse

1. I intyget över överensstämmelse ska fordonstillverkaren lämna de uppgifter om fordonet som krävs enligt bilaga IX till ramdirektivet för bilar och släpvagnar samt enligt bilaga IV, del A till direktivet om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon. För att förfalskningar ska förebyggas ska intyget över överensstämmelse skyddas genom färggrafik eller förses med en vattenstämpel med tillverkarens varumärke.

2. Vid rubriceringen av ett intyg över överensstämmelse för ett fordon som beviljats EG-typgodkännande av små serier och för ett fordon som har beviljats befrielse på grund av ny teknik som har tillämpats i fordonet iaktas kraven i typgodkännandedirektiven.

15 §

Avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse

I det avtal som ingås om tillsyn över produktionens överensstämmelse enligt 46 § i fordonslagen ska avtalas om

a) de förfaranden för tillsyn som avses i 45 § 3 mom. i fordonslagen och som innefattar åtminstone de förfaranden som anges i bilaga X till ramdirektivet för bilar och släpvagnar, i bilaga VI till direktivet om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon eller i bilaga 2 till Genèveöverenskommelsen,

b) de förfaranden och tidsgränser som tillsynsparterna ska iaktta för att anmäla observationer som gjorts vid tillsynen eller brister och förändringar som uppdragats i parternas verksamhet till typgodkännandemyndigheten,

c) de tillämpliga kriterier för utvärdering av tillverkarens verksamhet som ska garantera att kvalitetssäkringssystemet motsvarar åtminstone standarden EN ISO 9001:2000, med undantag för de krav som gäller begreppen planering och utveckling i fråga om kundtillfredsställelse och kontinuerlig förbättring, eller kraven i standarden EN ISO 9002:1994, till vars tillämpningsområde produktionsanläggningar och produkter som inväntar godkännande hör,

d) tidsintervallerna för de bedömningar, kontroller och tester som ingår i tillsynen,

e) bokföringen av resultaten av tester och kalkyler som tillverkaren har gjort eller låtit göra i anslutning till tillsynen över produktions överensstämmelse och delgivande till typgodkännandemyndigheten av observationerna som gjorts om dessa, samt

f) tillgängligheten för de bilagedokument som gäller tillsynen över överensstämmelsen under den tid som anges i den EU-rättsakt som ligger till grund för beviljande av godkännandet eller som överenskommit med typgodkännandemyndigheten, dock högst 10 år.

16 a §

Variant och version i nationellt typgodkännande

Vid indelning av en fordonstyp i varianter och av en variant i versioner iaktas

a) vid nationellt typgodkännande av små serier indelningen enligt förfarandet vid EG-typgodkännande av motsvarande fordon,

b) vid nationellt typgodkännande av ett motorredskap i tillämpliga delar den indel-

ning som anges i direktivet för typgodkännande av traktorer,

c) vid nationellt typgodkännande av ett terrängfordon i tillämpliga delar den indelning som anges i direktivet för typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon.

16 b §

Giltighetens upphörande för ett typgodkännande av fordon

1. Om giltighetens upphörande för ett typgodkännande av fordon endast gäller för en del av varianterna av den berörda typen eller en del av versionerna av vissa varianter, upphör giltigheten för typgodkännandet endast för dessa varianter eller versioner.

2. Giltigheten för typgodkännandet av ett fordon upphör inte i det fall som avses i 46 b § 1 mom. 1 punkten i fordonslagen och ändring krävs inte i typgodkännandet, om kraven i den nya bestämmelse som ska träda kraft är tekniskt irrelevanta med tanke på fordonstypen eller om de gäller någon annan fordonskategori än den som det berörda fordonet tillhör.

3. Typgodkännandemyndigheten ska underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om att ett EG-typgodkännande som typgodkännandemyndigheten har beviljat upphör.

2 a kap.

Krav som gäller tekniska tjänster

17 §

Godkännande av utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga

1. Bestämmelser om godkännande av utsedda tekniska tjänster finns i 47 § i fordonslagen och om godkännande av godkända sakkunniga i 48 § i nämnda lag. Vid ansökan om godkännande för verksamhet som hänförs till produktionens överensstämmelse ska till ansökan fogas en utredning av de bedömningskriterier som överensstämmer med förutsättningarna enligt 15 § a-punkten.

2. På godkännande av utsedda tekniska tjänster tillämpas förfarandet enligt tillägg 2 i bilaga V till ramdirektivet för bilar och släpvagnar. I fråga om förfarandena bör följande tidsfrister iakttas:

a) Beslut om godkännande av den utsedda tekniska tjänsten eller om utvidgning av dess kompetensområde ska fattas utan dröjsmål efter det att en tillräckligt tillförlitlig utredning av bedömningen av den tekniska tjänstens kompetens finns att tillgå,

b) Om det i samband med tillsynen över eller en förnyad bedömning av den utsedda tekniska tjänsten observeras bristande överensstämmelse, ska typgodkännandemyndigheten kräva korrigerande åtgärder inom en månad från det att kravet på korrigerande framställdes.

3. Den utsedda tekniska tjänsten ska

a) uppfylla de krav som ställs i 1 mom. samt de krav som anges i tillägg 1 i bilaga V till ramdirektivet för bilar och släpvagnar,

b) se till att verksamheten kontinuerligt uppfyller de krav och villkor som utgör förutsättningen för godkännande; verksamheten anses uppfylla förutsättningarna för godkännande i fråga om kontinuiteten, om den bedöms kalenderårsvis; kontrollintervallerna ska vara minst 6 månader,

c) omedelbart, dock senast inom 20 dagar, underrätta typgodkännandemyndigheten och parterna i tillsynen över produktionens överensstämmelse om sådana förändringar i dess organisation eller dess verksamhet i övrigt som kan inverka på verksamheten som utsedd teknisk tjänst eller på hur de föreskrivna kraven uppfylls,

d) handla i enlighet med de verksamhets-system, de instruktioner om förfaringsätt och de redogörelser som den tekniska tjänsten i samband med bedömningen av dess kompetens visat upp,

e) delta i det nationella och det internationella samarbetet mellan tekniska tjänster eller på annat sätt säkerställa att den följer utvecklingen i fråga om förfaranden och krav som tillämpas i verksamheten enligt 36 och 45 § i fordonslagen,

f) varje år lämna en verksamhetsberättelse till typgodkännandemyndigheten inom två månader från det att den färdigställts eller, om verksamheten som utsedd teknisk tjänst

inte framgår av berättelsen, en separat redogörelse för tjänstens verksamhet som sådan tjänst under verksamhetsåret,

4. På godkännande av en godkänd sakkunnig tillämpas i tillämpliga delar kraven i 2 mom. En godkänd sakkunnig ska i sin verksamhet uppfylla kraven i 3 mom. b-, c-, d- och f-punkten.

18 §

Kompetensområden för utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga

1. Typgodkännandemyndigheten ska till kommissionen och vid behov till övriga medlemsstater anmäla vilka utsedda tekniska tjänster som godkänts för att utföra sådana tester som föreskrivs enligt EG-typgodkännande samt ange för vilka tester som uppfyller kraven i de relevanta bestämmelserna och för vilken verksamhetskategori som hänförs till typgodkännande varje teknisk tjänst har godkänts. Anmälan om tekniska tjänster som utför tester som uppfyller kraven enligt E-reglementena görs på motsvarande sätt till Förenta Nationernas generalsekreterare.

2. Typgodkännandemyndigheten ska på sin webbplats publicera kompetensområdena för den utsedda tekniska tjänsten och den godkända sakkunniga.

18 a §

Bedömning av en godkänd sakkunnigs verksamhet

1. De anordningar och förfaranden som behövs vid utarbetandet av de redogörelser som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig samt de som ansvarar för verksamheten antecknas i det beslut som fattas om godkännande av den sakkunniga.

2. Om en fysisk person verkar som godkänd sakkunnig, kan de krav som gäller oavhängighet vid bedömning av kompetensen anses vara uppfyllda om vad som förvaltningslagen (434/2003) bestäms om jäv för tjänsteman iakttas i verksamheten.

2 b kap.

Enskilda godkännanden

18 b §

Undantag från skyldigheten att bevilja enskilt godkännande

1. Ett fordon som beviljats typgodkännande eller enskilt godkännande och vars konstruktion eller utrustning har ändrats före den första registreringen behöver inte visas upp för enskilt godkännande som färdigbyggt fordon, om ändringarna är sådana att de inte har några konsekvenser för giltigheten för det godkännande som har beviljats fordonet eller för de uppgifter om fordonet som införs i registret.

2. Ett fordon i kategori N vars konstruktion efter typgodkännande eller enskilt godkännande har ändrats endast genom att lastutrymmet utrustats med skyddsfodring, värmeisolerings eller hyllor som behövs för gods-transport behöver inte visas upp för enskilt godkännande som färdigbyggt fordon, om fordonets konstruktion eller utrustning inte i övrigt har ändrats vid godkännandet.

18 c §

Registrering av uppgifter gällande enskilt godkännande

1. Den som beviljar enskilt godkännande antecknar i fråga om ett fordon som visas upp för enskilt godkännande i fordonstrafikregistret de identifieringsuppgifter som avses i 13 § i den förordning som nämns i 9 a § 1 mom., de tekniska data som avses i förordningens 14 §, de uppgifter om enskilt godkännande som avses i förordningens 15 § 2 mom. samt vid behov de beskattningsuppgifter som avses i förordningens 18 §. Dessutom antecknas de särskilda anvisningar för besiktningen samt och uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över denna som avses i förordningens 19 § om dessa uppgifter finns tillgängliga.

2. Vid enskilt godkännande av ett fordon som enligt 35 b § i bilskattelagen (1482/1994) är avsett för försäljning och som är tillverkat i Finland eller infört till Finland

som ett nytt fordon antecknas som fordonets första ibruktagningsdag datumet för den anmälan om ibruktagande som tullen har bestyrkt.

18 d §

Intyg över enskilt godkännande

1. Den som beviljar enskilt godkännande ger den som ansöker om godkännande ett sådant intyg över enskilt godkännande som avses i artikel 24 i ramdirektivet för bilar och släpvagnar.

2. Den som beviljar enskilt godkännande kan på ansökan förlänga giltighetstiden för ett intyg över enskilt godkännande med högst tre månader under de förutsättningar som föreskrivs i 50 f § i fordonslagen.

3. Med undantag från 2 mom. kan giltighetstiden för ett intyg över enskilt godkännande som givits ett fordon som avses i 18 c § 2 mom. förlängas dock högst med 9 månader från datumet för den anmälan om ibruktagande som tullen har bestyrkt.

18 e §

Erkännande av enskilt godkännande som beviljats i en annan EES-stat eller i landskapet Åland

1. Överensstämmelse med kraven för ett fordon som första gången ska tas i bruk och som har beviljats enskilt godkännande i en annan EES-stat eller i landskapet Åland konstateras vid en registreringsbesiktning enligt 60 § i fordonslagen.

2. På ett fordon som begagnat förts in i landet och som beviljats enskilt godkännande kan på det sätt som föreskrivs i 29 a § i fordonslagen tillämpas de tekniska krav som gällde för ett fordon som beviljats enskilt godkännande vid den tidpunkt då det togs i bruk första gången i Finland eller senare.

19 §

Registreringsbesiktningsskyldighet

1. Bestämmelser om skyldigheten att registreringsbesikta ett fordon ingår i 60 § 1 mom. i fordonslagen. I lagens 32 § 3 mom. föreskrivs dessutom om registreringsbesikt-

ning av andra fordon än sådana som beviljats EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för små serier i Finland i syfte att bedöma överensstämmelsen med kraven.

2. Ett fordon som avses i 60 § 1 mom. i fordonslagen ska visas upp för registreringsbesiktning, om fordonet efter typgodkännandet har utrustats för att användas som skolfordon eller för något annat särskilt ändamål.

3. Med undantag från 60 § 3 mom. i fordonslagen behöver ett fordon som har beviljats enskilt godkännande enligt 50 b § i fordonslagen och som har beviljats ett intyg över enskilt godkännande som är giltigt vid registreringstidpunkten inte visas upp för registreringsbesiktning.

20 §

Anmälan av fordon till registreringsbesiktning

1. Vid registreringsbesiktning ska uppvisas ett intyg över överensstämmelse eller den utredning enligt 60 a § i fordonslagen som man önskar åberopa över att fordonets konstruktion och utrustning uppfyller kraven på överensstämmelse.

2. I fråga om ett fordon som införts begagnat från en EES-stat ska till besiktningförrätaren överlämnas ett utländskt registreringsintyg eller ett intyg över tidigare registrering som utfärdats av en utländsk myndighet som sköter fordonsregistreringsärenden. Om det utländska registreringsintyget som består av två delar saknar del II kan registreringsbesiktningen av fordonet godkännas om uppgift fås från den tidigare registreringsstatens myndighet om att det inte finns något hinder för registrering av fordonet i Finland. I fråga om ett fordon som införts begagnat från en annan stat än en EES-stat ska företes ett utländskt registreringsintyg eller ett intyg över tidigare registrering som utfärdats av en utländsk myndighet som sköter fordonsregistreringsärenden. I fråga om ett fordon som införts begagnat från landskapet Åland ska företes ett registreringsintyg som givits av landskapet Åland. Om det i ursprungslandet inte har förutsatts registrering av ett fordon som införts begagnat, ska en lämplig utredning om det första ibruktagandet av fordonet visas.

3. Med avvikelse från 2 mom. kan Fordonsförvaltningscentralen på särskilda grunder godkänna också en annan pålitlig utredning om rätten att registrera fordonet.

4. I fråga om ett fordon som inte har typgodkänts eller beviljats enskilt godkännande och som inte tidigare antecknats i något register i Finland eller någon annanstans eller som tidigare registrerats i utlandet eller i landskapet Åland och som till sin konstruktion och utrustning ändrats, ska vid besiktningen utöver andra utredningar uppvisas ett av fordonstillverkaren eller dennes representant utfärdat intyg över den tekniskt tillåtna största totalmassan och de tekniskt tillåtna största axelmassorna samt övriga utredningar som besiktningssället vid behov kräver. Ett intyg gällande massorna behöver dock inte uppvisas i fråga om ett fordon som tagits i bruk före år 1970.

21 §

Utförande av registreringsbesiktning

1. Om innehållet i registreringsbesiktningen föreskrivs i 60 § i fordonslagen. I fråga om ett begagnat fordon, som i samband med registreringsbesiktningen ska genomgå granskning av fordonets skick, granskas skicket på de delar som det har bestämts att ska granskas vid den periodiska besiktningen. Fordonets största tillåtna totalmassa, axelmassa och massa som dras vid registrering och användning ska fastställas. Fordonets egenmassa ska fastställas genom vägning, om typgodkännandet eller det enskilda godkännandet inte har gällt ett färdigbyggt fordon eller om andra skäl till vägning föreligger.

2. Vid registreringsbesiktning av ett nytt EG-typgodkänt fordon, som det har utfärdats ett intyg över överensstämmelse för, kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som ska antecknas i registret. Överensstämmelse kontrolleras endast om fordonet efter EG-typgodkännandet har ändrats så att giltigheten för ett beviljat typgodkännande har upphört. Om rätten för ett nytt, EG-typgodkänt ändrat fordon i kategori M, N och O till enskilt godkännande föreskrivs i 50 b § i fordonslagen.

3. Vid registreringsbesiktning av ett begagnat fordon som även ska genomgå gransk-

ning av skicket om förutsättningarna i 60 § i fordonslagen uppfylls granskas fordonet endast till den del en gällande tidigare utförd granskning i en annan EES-stat inte täcker kraven i rådets direktiv 96/96/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet eller de krav som kompletterar nämnda direktiv och som anges i bestämmelserna om periodisk besiktning i Finland.

4. Vid registreringsbesiktning av ett nytt fordon som införts till Finland eller ett nytt fordon som är tillverkat i Finland och som enligt 35 b § i bilskattelagen är avsett för försäljning antecknas som fordonets första ibruktagningsdag det datum som anges i den anmälan om ibruktagande som tullen har bestrykt.

5. Bestämmelsen i 3 mom. tillämpas inte på fordon som avställt på grund av skada.

6. Ett halvfärdigt fordon som ska exportregistreras och som ska få sin utrustning utomlands eller som överensstämmer med utländska bestämmelser kan godkännas vid registreringsbesiktningen, om fordonets brister inte försämrar trafiksäkerheten under transporten.

7. Över godkänd eller underkänd registreringsbesiktning utfärdas del I av registreringsbesiktningssintyget med fordonets tekniska data och del II av registreringsbesiktningssintyget som ska användas som registreringsanmälningshandling, och dessa ges till den som visat upp fordonet för besiktning.

21 a §

Registrering av uppgifter om registreringsbesiktning

I fråga om registreringsbesiktning ska besiktningssället i fordonstrafikregistret anteckna de identifieringsuppgifter som avses i 13 § i den förordning som nämns i 9 a § 1 mom., de tekniska data som avses i förordningens 14 § och de uppgifter om registreringsbesiktning som avses i förordningens 15 § 3 mom. samt vid behov de beskattningsuppgifter som avses i förordningens 18 §. Dessutom antecknas de särskilda anvisningar för besiktningen samt uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över denna som avses i förordningens 19 § om dessa uppgifter finns tillgängliga.

21 b §

Överensstämmelse i registreringsbesiktning av fordon som förts in begagnade från landskapet Åland eller utlandet

1. Vid registreringsbesiktning av tidigare registrerade fordon som förts in begagnade från landskapet Åland eller från utlandet anses följande visa att fordonet uppfyller kraven:

- a) ett intyg över överensstämmelse,
- b) för ett fordon som förts in från landskapet Åland eller från en EES-stat och som beviljats EG-typgodkännande, fordonets typgodkännandenummer och registreringsintyg från det land där det tidigare registrerats, dock inte ett tillfälligt registreringsintyg; för ett EG-typgodkänt fordon kan intyg över överensstämmelse förutsättas endast om fordonet inte kan identifieras på grundval av ett registreringsintyg som beviljats fordonet i en annan EES-stat och intyget inte motsvarar kraven i rådets direktiv 1999/37/EG om registreringsbevis för fordon,
- c) för enstaka fordon som förts in från landskapet Åland eller från en EES-stat och som tidigare registrerats, registreringsintyget från det land där fordonet tidigare registrerats, dock inte ett tillfälligt registreringsintyg, samt annan utredning om överensstämmelse till den del överensstämmelsen inte framgår av registreringsintyget; påvisande av överensstämmelse genom separata tester, kontroller och intyg kan förutsättas endast till den del som överensstämmelsen inte framgår av fordonets tidigare registreringsintyg eller av de redogörelser för de kontroller och tester som gjorts som en förutsättning för tidigare registrering av fordonet och som har sänts till den som utför besiktningen.

Helsingfors den 8 april 2009

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

22 §

Alternativt förfarande vid registreringsbesiktning

1. Om besiktningssället med hjälp av till buds stående uppgifter eller genom teknisk kontroll i fråga om en konstruktion eller utrustningsdetalj inte kan förvissa sig om att fordonet uppfyller kraven på överensstämmelse, kan besiktningssället kräva att den som visar upp fordonet för besiktning överlämnar en utredning enligt vad som föreskrivs i 60 a § i fordonslagen eller med stöd av den eller i 60 b § 1 mom. i fordonslagen om uppfyllandet av kraven.

2. För ett fordon som beviljats enskilt godkännande i en annan EES-stat än Finland kan besiktningssället av den godkännandemyndighet som beviljat det enskilda godkännandet genom Fordonsförvaltningscentralen kräva sådana tilläggsuppgifter som gäller det intyg över enskilt godkännande som beviljats fordonet och som detaljerat redogör för vilka tekniska krav fordonet uppfyller.

26 §

Utförande av ändringsbesiktning

1. Vid ändringsbesiktning ska bestämmelserna om registreringsbesiktning i 3 kap. iakttas i tillämpliga delar. Om ett fordons motor har bytts ut eller ändrats, ska dessutom sådan kontroll av avgasutsläpp som nämns i 8 § i statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik utföras.

Denna förordning träder i kraft den 29 april 2009.

Överingenjör Juhani Puurunen

Nr 235

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om uppgifterna i fordonstrafikregistret**

Given i Helsingfors den 8 april 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 18 december 2003 om uppgifterna i fordonstrafikregistret (1116/2003) 13—15 och 23 § som följer:

13 §

Identifieringsuppgifter om fordon

Som identifieringsuppgifter om ett fordon införs i registret uppgifter om fordonets tillverkningsnummer och godkännandenummer. Dessutom kan i registret införas uppgifter om fordonets färg.

14 §

Tekniska data om fordon

Som tekniska data om fordon införs i registret uppgifter om fordonets allmänna tekniska egenskaper, om fordonets utrustning, huvudmått och massa, motor, kraftöverföring, axelsystem, styrning, bromsar, chassi, säkerhetsutrustning, koppling, bränsleförbrukning, utsläppsminskande anordningar och utsläpp. I registret införs dessutom särskilda uppgifter om bussar, paketbilar, fordon som används för specialtransporter och fordon som är avsedda för transport av farliga ämnen.

15 §

Uppgifter om godkännande

Som uppgifter om typgodkännande införs i registret uppgifter som gäller fordonets typ, variant och version, uppgifter om typkod, modellserie och typbeteckning, om tidpunkt för typgodkännande, om typgodkännandets

giltighetstid och uppgifter som gäller tillsyn över produktionens överensstämmelse, uppgifter om fordonsklass, fordonsgrupp och märke, samt uppgifter om tillverkaren, tillverkarens representant och importören. Dessutom införs i registret uppgifter om den som ansökt om typgodkännande och uppgifter om orsakerna till att ansökan om typgodkännande bifalls eller avslås.

Som uppgifter om enskilt godkännande införs i registret uppgifter om fordonsklass, fordonsgrupp, märke och eventuell annan klassificering. Dessutom införs i registret uppgifter om tillverkaren, tillverkarens representant, importören, tidpunkten och giltighetstiden för det enskilda godkännandet, uppgifter om den som ansökt om och den som beviljat enskilt godkännande samt uppgifter om orsakerna till att ansökan om enskilt godkännande bifalls eller avslås.

Som uppgifter som gäller registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning införs i registret uppgifter om typ, variant och version, om typkod, modellserie och typbeteckning, uppgifter om tidpunkten för registreringsbesiktning och dess giltighetstid samt uppgifter om fordonsklass, fordonsgrupp och märke. Dessutom införs uppgifter som gäller ändringar av ett fordon och om möjligheten till sammankoppling samt uppgifter om godkännande eller underkännande av fordonet och om körförbud. I registret införs i fråga om besiktning särskilda anvisningar samt uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över den.

I registret införs även den uppgift som tillverkaren eller en representant för tillverkaren lämnat om försäljningsnamnet för ett fordonets typbeteckning samt fordonets marknadsföringspris, datum då ett nytt fordon introducerats på marknaden samt datum då fordonet dragits tillbaka från marknaden.

23 §

Användning av uppgifter om fordon som urvalsgrund

Som sådana uppgifter om fordon som avses i 19 § 4 mom. i lagen om fordonstrafikregistret kan som urvalsgrund användas identi-

fieringsuppgifter enligt 13 §, de uppgifter om tekniska data om fordonet som avses i 14 §, de uppgifter om godkännande som avses i 15 § 1—3 mom. samt uppgifter som avses i 15 § 4 mom. i denna förordning. Som urvalsgrund kan dessutom användas uppgifter om arten av innehavarens besittningsrätt, importsätt, registrerings- och ibruktagningsdag, användningssyftet med fordonet, trafikförsäkringsbolag, typ av godkännande eller besiktning, godkännande- eller besiktningdatum, godkännande- eller besiktningställe samt en annan identifikationsuppgift om fordonet.

Denna förordning träder i kraft den 29 april 2009.

Helsingfors den 8 april 2009

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Överingenjör Juhani Puurunen

Nr 236

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om registrering av fordon**

Given i Helsingfors den 8 april 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 11 oktober 2007 om registrering av fordon (893/2007) 4 och 11 § samt 28 § 3 mom. som följer:

4 §

Handlingar som behövs för registreringsanmälan

Registreringsanmälan ska göras på den senast givna, gällande

1) del II till förhandsanmälningsintyget, när det är fråga om första registrering av ett fordon som har förhandsanmälts som färdigt fordon,

2) del II till registreringsintyget, när det är fråga om avställning, påställning eller ändringsregistrering av ett fordon eller slutlig avregistrering av ett fordon i de fall som avses i 13 §,

3) del II till intyget över registreringsbesiktning, när det är fråga om första registrering av ett icke förhandsanmält registreringsbesiktat fordon eller ett fordon som har förhandsanmälts som icke färdigbyggt fordon eller påställning av ett registreringsbesiktat fordon,

4) skrotningsintyget, när det är fråga om slutlig avregistrering av ett fordon,

5) del II till intyget över enskilt godkännande, när det är fråga om första registrering av ett färdigbyggt fordon.

Om en sådan handling som avses i 1 mom. har förkommit, ska anmälan göras på en ny handling som har inhämtats av den som gett handlingen i fråga.

I samband med registreringsanmälan ska del I till registreringsintyget, förhandsanmäl-

ningsintyget, intyget över enskilt godkännande eller intyget över registreringsbesiktning uppvisas. Även om del I inte uppvisas kan den som utför registrering ta emot en registreringsanmälan, om ett nytt registreringsintyg genast kan ges till kunden eller, om det finns andra särskilda skäl för detta.

11 §

Användning av ett fordon innan ett nytt registreringsintyg har anlänt eller ett registreringsbeslut har fattats

Den anteckning om inlämnande av registreringsanmälan som den som utför registrering har gjort på del I till det senast gällande registreringsintyget, intyget över enskilt godkännande, intyget över registreringsbesiktning eller förhandsanmälningsintyget berättigar, om det inte finns något annat hinder, att använda fordonet i trafik tills det nya registreringsintyget har anlänt, dock högst 30 dagar. Fordonsförvaltningscentralen kan på begäran förlänga tiden.

I de fall som avses i 4 § 3 mom., där del I till registreringsintyget, intyget över enskilt godkännande, intyget över registreringsbesiktning eller förhandsanmälningsintyget inte har uppvisats, kan den som utför registrering utfärda ett interimintyg för fordonet som ger rätt att använda fordonet i trafik under den tid som antecknas på intyget. Ett interimintyg kan även utfärdas, om äganderätten till fordo-

net inte kan utredas inom skälig tid av en orsak som inte beror på anmälaren.

Den som ansöker om registrering är skyldig att lämna tillbaka interimsintyget och de skyltar som eventuellt har getts för fordonet, om villkoren för registrering inte uppfylls.

28 §

Förutsättningar för exportregistrering

— — — — —
Ett fordon som ska exportregistreras ska godkännas enskilt eller godkännas vid en registreringsbesiktning före exportregistre-

Helsingfors den 8 april 2009

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

ringen. Ett fordon behöver dock inte godkännas enskilt eller visas upp för godkännande vid en registreringsbesiktning, om

1) förhandsanmälningsintyg överlämnas för exportregistrering, eller

2) en tävlingsbil i tävlingsgrupp N eller A exportregistreras för en tävling; bilen ska vara avsedd för tävlingar på minst europamästerskapsnivå och ha ett giltigt intyg över klassificeringen utfärdat av en i Finland registrerad riksomfattande centralorganisation för bilsport.

_____ Denna förordning träder i kraft den 29 april 2009.

Överingenjör Juhani Puurunen

Nr 237

Statsrådets förordning**om ändring av 3 § i statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik**

Given i Helsingfors den 8 april 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 19 december 2002 om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon som används i trafik (1245/2002) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Skyldighet att låta utföra periodisk besiktning

1. Den periodiska besiktningskyldighet som avses i 51 § i fordonslagen gäller bilar (fordon i kategori M och N), lätta fyrhjulingar (fordon i kategori L_{6e}), fyrhjulingar

(fordon i kategori L_{7e}) samt andra bilsläpvnar än lätta släpvagnar (fordon i kategori O₂, O₃ och O₄). Den periodiska besiktningskyldigheten gäller dock inte släpanordningar.

Denna förordning träder i kraft den 29 april 2009.

Helsingfors den 8 april 2009

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Överingenjör Juhani Puurunen

Nr 238

Jord- och skogsbruksministeriets förordning

om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om bortskaffande av animaliska biprodukter på avlägsna områden och bortskaffande av döda sällskapsdjur

Given i Helsingfors den 8 april 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 30 december 2004 om bortskaffande av animaliska biprodukter på avlägsna områden och bortskaffande av döda sällskapsdjur (1374/2004) 4 § 1 mom. samt bilagor 1, 2 och 3 som följer:

4 §

Avlägsna områden vid bortskaffandet av andra än hela kadaver

från små slakterier och små styckningsanläggningar enligt livsmedelslagen (23/2006) är ett område enligt bilaga 2 ett avlägset område.

Vid bortskaffandet av sådana biprodukter av kategori 2 och kategori 3 som avses i biproduktförordningen och som härstammar

Denna förordning träder i kraft den 22 april 2009.

Helsingfors den 8 april 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Överinspektör Kirsti Huovinen

*Bilaga 1***AVLÄGSET OMRÅDE I FRÅGA OM HELA KADAVER AV NÖTKREATUR, BISON, FÅR OCH GETTER**

I fråga om hela kadaver av nötkreatur, bison, får och getter är Åland, Lapplands län och följande kommuner inom Uleåborgs län avlägset område:

Kuusamo
Taivalkoski
Hyrynsalmi
Kuhmo
Suomussalmi
Ristijärvi
Puolanka
Pudasjärvi
Kiiminki
Ii
Yli-Ii

Till ett avlägset område hör dessutom de svartframkomliga holmar som är belägna utanför de nämnda områdena.

AVLÄGSET OMRÅDE I FRÅGA OM HELA KADAVER AV SVIN OCH FJÄDERFÄ SOM HÖR TILL KATEGORI 2 SAMT I FRÅGA OM BIPRODUCTER SOM HÄRSTAMMAR FRÅN SMÅ SLAKTERIER OCH SMÅ STYCKNINGSLÄGGNINGAR OCH SOM HÖR TILL KATEGORI 2 OCH KATEGORI 3

I fråga om hela kadaver av svin och fjäderfä som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 samt i fråga om biprodukter som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 och kategori 3 och som härstammar från små slakterier och små styckningsanläggningar enligt livsmedelslagen (23/2006) är hela Finland ett avlägset område **med undantag** av följande kommuner:

Alajärvi	Kangasala	Loimaa	Raseborg	Viljakkala
Alavo	Kankaanpää	Lojo	Raumo	Villmanstrand
Artsjö	Kannus	Loppi	Reso	Vindala
Askola	Karinainen	Lovisa	Riihimäki	Virdois
Aura	Karislojo	Lundo	Ruovesi	Vederlax
Birkala	Karleby	Luopioinen	Rusko	Västaboland
Björneborg	Karvia	Luumäki	S:t Karins	Vörå-Maxmo
Borgnäs	Kaskö	Luvia	Sagu	Ylämaa
Borgå	Kauhajoki	Malax	Sahalahti	Ylöjärvi
Buckila	Kauhava	Marttila	Salo	Ypäjä
Bötom	Kaustby	Masku	Sastamala	Åbo
Esbo	Kervo	Maxmo	Sastmola	Östermark
Etseri	Kihniö	Miehikkälä	Seinäjoki	
Eura	Kiikois	Mietoinen	Sibbo	
Euraâminne	Kimitoön	Mynämäki	Siikainen	
Evijärvi	Kjulo	Mäntsälä	Sjundea	
Forssa	Kodisjoki	Mänttä-Vilppula	Soini	
Fredriksham	Korsholm	Mörskom	Somero	
Grankulla	Korsnäs	Nakkila	Storkyro	
Halsua	Koski TL	Nokia	Storå	
Hangö	Kotka	Norrmark	Strömfors	
Harjavalta	Kouvola	Nousis	Suodenniemi	
Hattula	Kristinestad	Nummi-Pusula	Säkylä	
Hausjärvi	Kronoby	Nurmijärvi	Tammela	
Helsingfors	Kuhmalahti	Nykarleby	Tammerfors	
Himanka	Kuhmoinen	Nystad	Tarvasjoki	
Hollola	Kulla	Nädendal	Tavastehus	
Honkajoki	Kumo	Närpes	Tavastkyrö	
Huittinen	Kuortane	Oravais	Toholampi	
Humppila	Kurikka	Orimattila	Toijala	
Hyvinge	Kylmäkoski	Oripää	Träskända	
Hämeenkoski	Kyrkslätt	Orivesi	Tusby	
Högfors	Kärkölä	Parkano	Tövsala	
Ikalis	Laihela	Pedersöre	Töysä	
Ilmajoki	Laitila	Pemar	Ulvby	
Ingå	Lappajärvi	Perho	Urjala	
Jakobstad	Lappo	Pernå	Valkeakoski	
Jalasjärvi	Lapträsk	Peräseinäjoki	Vanda	
Janakkala	Larsmo	Punkalaidun	Vasa	
Jockis	Lavia	Pyhäranta	Vehmaa	
Juupajoki	Lempäälä	Pyttis	Vesilax	
Jämijärvi	Lestijärvi	Pämark	Vetil	
Jämsä	Liljendal	Pälkäne	Vichtis	
Kalajoki	Lillkyrö	Pöytyä	Viiala	

Till ett avlägset område hör dock de svårframkomliga holmar som är belägna inom de nämnda kommunerna.

AVLÄGSET OMRÅDE I FRÅGA OM HELA KADAVER AV PÄLSDJUR SOM HÖR TILL KATEGORI 2

I fråga om hela kadaver av pälsdjur som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 är hela Finland ett avlägset område **med undantag** av följande kommuner:

Alajärvi	Lappo
Alavieska	Larsmo
Björneborg	Lestijärvi
Euraåminne	Lillkyrö
Evijärvi	Luvia
Halsua	Malax
Himanka	Maxmo
Ilmajoki	Merjärvi
Jakobstad	Nykarleby
Kalajoki	Närpes
Kannus	Oravais
Karleby	Oulainen
Kaskö	Pedersöre
Kaustby	Perho
Kauhajoki	Pyhäjoki
Kauhava	Sastmola
Korsholm	Seinäjoki
Korsnäs	Storkyro
Kristinestad	Toholampi
Krnoby	Vasa
Kuortane	Vetil
Kurikka	Vörå
Laihela	Vimpeli
Lappajärvi	Östermark

Till ett avlägset område hör dock de svårframkomliga holmar som är belägna inom de nämnda kommunerna.

Nr 239

**Inrikesministeriets förordning
om placering och underhåll av brandvarnare**

Given i Helsingfors den 14 april 2009

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 22 § 2 mom. 1 punkten och 29 § 3 mom. i räddningslagen av den 13 juni 2003 (468/2003):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller bostäders innehavare och ägare samt inkvarteringslokaler och vårdinrättnings verksamhetsidkare. I denna förordning föreskrivs om tillräckligt antal i 29 § i räddningslagen (468/2003) avsedda brandvarnare i bostäder, inkvarteringslokaler och vårdinrättningar, om lämplig placering av dem och om deras funktion samt om tekniska detaljer och metoder för att hålla brandvarnarna i funktionsdugligt skick.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *brandvarnare* en anordning, som upptäcker rök och ger akustiskt larm,
- 2) *annan branddetektor* en anordning som används i stället för en brandvarnare som avses i 29 § i räddningslagen (468/2003).

3 §

Antal brandvarnare och placering av dem

Varje våning i en bostad samt källar- och vindsvåningar i förbindelse med dessa ska utrustas med minst en brandvarnare. Det ska

finnas minst en brandvarnare för varje begynnande yta på 60 m² på varje våning eller plan i en bostad.

Ett inkvarteringsrum i en inkvarteringslokal och en vårdinrättning ska utrustas med minst en brandvarnare. Allmänna utrymmen i en brandcell som innehåller inkvarteringsrum ska utrustas med minst en brandvarnare på varje våning. Det ska finnas minst en brandvarnare för varje begynnande lägenhetsyta på 60 m² som utgör allmänna utrymmen.

Brandvarnaren ska installeras så att den reagerar på rök från en eldsvåda i ett så tidigt skede som möjligt. När det gäller antalet brandvarnare och deras placering ska utöver lägenhetsytan även beaktas formen på det utrymme som ska skyddas och aktiviteter som förorsakar speciell fara för antändning.

Vid användning av ovan i 2 § 1 mom. 2 punkten avsedd annan branddetektor ska anordningens antal rökdetektorer och placeringen av dem åtminstone motsvara kraven enligt 1—3 mom.

4 §

Larmsignalens hörbarhet

Larmsignalen från en brandvarnare eller annan branddetektor ska höras till alla delar av bostaden där personer normalt vistas. Vid behov ska larm ges även på annat sätt än med ljudsignal.

5 §

Underhåll av brandvarnare

Brandvarnare ska hållas i funktionsdugligt skick. Brandvarnarens funktion ska säkerställas genom regelbunden testning.

Helsingfors den 14 april 2009

Inrikesminister *Anne Holmlund*

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Teknisk direktör Hannu Olamo

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 234—239, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663